

νέφτι

νέφτι, το, ουσ. [<τουρκ. neft <περσ. naft], το νέφτι·

- *νέφτι σου βάλανε*; ερώτηση που απευθύνεται σε κάποιον που τρέχει, που προπορεύεται βιαστικά και δεν μπορούμε να τον προλάβουμε, ή που μιλάει πολύ γρήγορα: «πιο σιγά, ρε παιδάκι μου, νέφτι σου βάλανε και τρέχεις τόσο γρήγορα; || πάρ' τα απ' την αρχή πιο αργά, ρε παιδάκι μου, νέφτι σου βάλανε και μιλάς τόσο γρήγορα;»·

- *του βάζω νέφτι* (ενν. στον κώλο του), τον αναγκάζω να φύγει τρέχοντας: «μόλις είδε εκείνον τον αγριάνθρωπο να κινείται εναντίον του, όπου φύγει φύγει, λες και του 'βαλαν νέφτι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας